

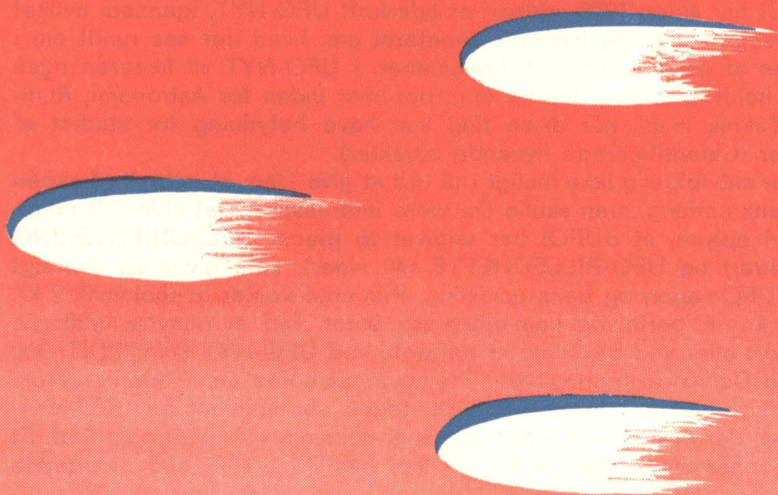
UFO

HANS LAURITZEN
HØJDEDRAGET 30
VALBY - COPENHAGEN
DENMARK
- FEB. 1966

NYT

PRØVENUMMER

S.U.F.O.I. . SKANDINAVISK UFO INFORMATION

Redaktion:

Frank Pedersen,
(ansvarshavende),
Uggeløse pr. Lyngø.

Børge Jensen,
Elmevej 2,
Borup, Sjælland.

Ekspedition:

UFO-NYT,
Rønnevej 2, Korup, Fyn,
tlf. (09) 12 28 35 (08,00-16,00).

En præsentation

De har sikkert hørt om »De flyvende tallerkener«, som nu gennem 20 år har været flittigt omtalt i aviser og blade, men ved De også, at der i Danmark findes en privat organisation SUFOI (Skandinavisk UFO Information), som gennem de sidste 10 år dels har indsamlet materialer og foretaget undersøgelser af de mærkelige fænomener, som med mellemrum optræder i Jordens atmosfære. Fænomener, som ikke kan henføres til kategorierne naturfænomener og jordiske maskiner, og som derfor må komme et eller andet sted fra i verdensrummet.

SUFOI har siden 1958 udgivet et tidsskrift UFO-NYT, igennem hvilket vi forsøger at holde læserne orienteret om, hvad der ses rundt om i verden af disse mærkelige fænomener. I UFO-NYT vil læseren også blive holdt orienteret om de ting, der sker inden for Astronomi, Rumfart, Teknik m.m., når disse ting kan have betydning for studiet af UFOer (Uidentificerede flyvende objekter).

Det er selvfølgelig ikke muligt i få ord at give Dem et indtryk af sagen og dens omfang, men skulle De være interesseret i at vide lidt mere, kan vi oplyse, at SUFOI har udgivet to pjecer UFO-ORIENTERING (60 sider) og UFO-BILLEDHEFTE (40 sider), som giver en oversigt over UFO-sagen og dens udvikling. Pjecerne koster henholdsvis 2 kr. og 3 kr. + porto, og kan erhverves enten ved at benytte vedlagte girokort eller ved bestilling af hefterne ved UFO-NYT EKSPEDITION. Skulle De være interesseret i fremover at holde Dem orienteret om »De flyvende tallerkener«, kan De tegne abonnement på UFO-NYT. Bladet, der er på 40-48 sider pr. gang, udkommer 6 gange om året. Et årsabonnement koster 24 kr. De kan bestille bladet ved at benytte vedlagte girokort.

Dette nummer giver Dem et par smagsprøver på det stof, De kan finde i UFO-NYT. Det er vort håb, fremover at kunne henregne Dem til vore faste abonnenter. Bladet udkommer i dag i et fast oplag på 2900.

Med venlig hilsen

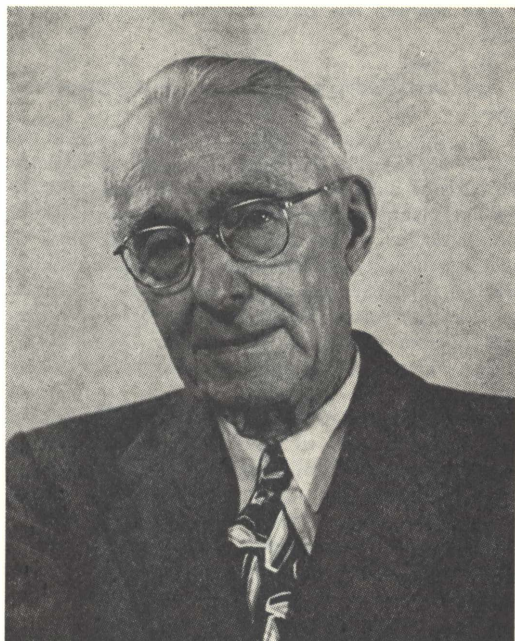
Frank Pedersen.

HVIS DE SER NOGET . . . er SUFOI interesseret
sæt Dem omgående i forbindelse med

SUFOI RAPPORTCENTRAL,

Erling Jensen,
Ingstrup Allé 35, Kastrup.
Tlf. (01) 51 11 41.

Interview med Frank Halstead

Frank Halstead.

I vor enquete om forskellige menneskers syn på UFO'erne bringer vi her et interview med den kendte astronom Frank Halstead, tidligere leder af Darling Observatoriet, der er tilknyttet Universitetet i Minnesota. Frank Halstead er nu pensioneret.

Sp.: »Anser De UFO'erne for virkelige?«.

Sv.: »Det kan der overhovedet ikke være tvivl om. Min kone og jeg har forøvrigt selv set UFO'er«.

Sp.: »Kan De berette nærmere om Deres observation?«.

Sv.: »Den 1. november 1955 var min kone og jeg på vej til Kalifornien med tog, en ekspres fra Union Pacific. Da vi krydsede Mojave-ørkenen og befandt os ca. 160 km vest for Las Vegas, fik min kone, Ann, der sad ved vinduet, øje på noget, der bevægede sig lige over en bjergkam. Toget, vi kørte i, bevægede sig parallelt med denne bjergkam, og objektet vi så, bevægede sig i nøjagtig samme retning, lige over bjergkammen. Først troede jeg, at det drejede sig om et »blimp«, et luftskib (det er et luftskib, der ligner en zeppelin). Det er blot

noget mindre og ikke bygget op over et fast skelet. red. anm.). Da jeg så nærmere på objektet, blev jeg klar over, at et luftskib af nævnte type kunne det ikke være, idet sådan ét kun er omkring 65 meter langt, og dette objekt var enormt stort, — jeg vil tro omkring 250 meter langt! Jeg kunne bestemme størrelsen ret nøjagtigt, fordi objektet befandt sig så nær ved bjergkammen, at jeg kunne benytte træer og trægrupper som sammenligningsgrundlag. Det så ud, som om der var vinduer i objektet. Da vi gennem 4-5 minutter havde fulgt den flyvende genstand, medens den fløj parallelt med toget, bemærkede vi, at et andet objekt havde sluttet sig til den. Det andet objekt dukkede op meget pludseligt. Det var skiveformet med flad bund og svagt hvælvet overside, og det skinnede blankt ligesom det store objekt. Dets størrelse var vel omkring 30 meter i diameter. I de næste 2-3 minutter fulgte min kone og jeg, hvorledes begge objekter — med samme fart som toget — fløj ganske lavt over bjergkammen — ikke over 150-175 meter over den. Så begyndte de at stige, først langsomt og så meget hurtigere. I løbet af få sekunder var de steget uden for vor synsvidde«.

Sp.: »Anser De UFO'erne for intelligensstyret?»

Sv.: »Ja«.

Sp.: »Hvorledes mener De, at disse væsener ser ud?»

Sv.: »Fra de utallige observationsberetninger ved vi, at der er tale om menneskelignende væsener. På basis af disse beretninger, der stammer fra pålidelige mennesker verden over, mener jeg at kunne fastslå, at de er omkring 1,25 meter høje og meget behårede. De har fingre med »svømmehud« mellem fingrene, og deres negle ligner nærmest tommelange klør. Deres legemer består af fast stof ligesom vore«.

Sp.: »Der er jo set rumfolk, som ligner os nøjagtigt?»

Sv.: »Disse mærkværdigheder, som jeg omtalte før, har fået mig til at spekulere på, om ikke disse menneskelignende væsener er en slags optrænede skabninger, som måske anses for udmærkede til den slags arbejde, som de udfører her på jorden, d.v.s. undersøgelse og indsamling af vegetation og andre ting. De kunne tænkes at være under kontrol af en slags højerestående individer, der er i besiddelse af meget stor intelligens og avanceret teknisk kunnen. Den sidste mulighed kan måske også give en forklaring på, hvorfor de ikke ønsker at kontakte os personligt, når de er landet, men i stedet benytter våben til — for en kort tid — at gøre os hjælpeløse, således at de kan nå tilbage til deres rumskibe«.

Sp.: »Kan De som astronom akceptere, at rumfolkene kommer fra vort solsystem? — eller skal vi længere væk for at finde livsmuligheder?»

Sv.: »Planeten Mars er den planet i vort solsystem, som frembyder de bedste muligheder for liv, hvis man slutter fra den viden, som vi er i besiddelse af i dag. Gennem mange år har det været en del astronomers drøm at få bekræftelse for liv på Mars, men indtil dette øjeblik er der ikke fremkommet noget definitivt derom. De to nærmeste sole, der har planeter med livsmuligheder, befinder sig 11 lysår væk. D.v.s. at selv om man rejste med en fart af 300.000 km/sek ville rejsetiden mellem dem og os andrage 11 år! Den samme tid ville gå for at et radiosignal kunne nå frem. Imidlertid er det muligt, at disse mennesker har fundet en måde at overkomme disse problemer på, — så jeg tror, at jeg vælger den sidste mulighed som den mest sandsynlige«.

Sp.: »Har De nogen ide om teknikken bag disse rumskibe?»

Sv.: »De benytter sikkert en form for elektrisk kraftkilde, som endnu er ukendt for os. Vi har selv taget de første skridt ad samme vej, idet vi

i nærmeste fremtid foretager forsøg i verdensrummet med elektriske kraftkilder«.

Sp.: »Hvorfor tror De, at det amerikanske flyvevåben (og/eller CIA) ønsker at tilbageholde oplysninger om UFO'erne?»

Sv.: »Jeg har selv bekæmpet flyvevåbnet siden 1944, og det er mit indtryk, at når de tilbageholder oplysninger, er det sandsynligvis for at hindre panik. De har måske de bedste intentioner, men jeg tvivler på, at der ville gå panik i folk«.

Sp.: »Hvad er Deres mening om Condon-undersøgelsen på Colorado-universitetet? Tror at det bliver en fair undersøgelse, og tror De, at det bliver tilladt kommissionen at offentliggøre konklusionerne uden indblanding?»

Sv.: »Gennem 20 år er folk blevet udsat for flyvevåbnets barnlige forklaringer. Det er mit indtryk, at de fleste mennesker ikke vil finde i den behandling mere. Det er min faste overbevisning, at forskerholdet fra Colorado nøjagtigt vil gengive alt, hvad de finder frem til«.

Sp.: »I det store hele har videnskaben negligeret UFO-sagen på trods af det overvældende observationsmateriale. Hvorfor har videnskaben ikke akcepteret UFO'ernes eksistens som en arbejdshypotese, hvorfra de kunne starte en tilbunds-gående undersøgelse?»

Sv.: »Vore videnskabsmænd og forskere er i store træk meget påpasselige med deres stillingtagen til sagerne. Det er uden tvivl fordi de er så mange, at der nemt kan opstå splid om en sag«.

Sp.: »Hvis rumforskningen fortsætter med samme hastighed som tidligere og vi antager, at rumfolkene stammer fra vort eget system, vil vi i løbet af en forholdsvis kort årrække ikke kunne undgå en konfrontation med disse mennesker. Hvad tror De vil blive resultatet af en sådan konfrontation, og hvad indflydelse kan det få for vort fremtid?»

Sv.: »Jeg tror, at sandheden vil komme frem. De store ændringer, som allerede har fundet sted i denne overgangsperiode, viser, at realiteterne efterhånden vinder gehør. Det er min overbevisning, at jordens befolkning engang ud i fremtiden vil blive medlemmer af »Planeternes Fællesbund« til fælles bedste for alle i universet!«

/ej.

Fornuften består af sandheder, som bør siges, og af sandheder, som ikke bør siges.

Antoine Rivarol, fransk forfatter.

UFOLOGI

Skygges vi fra verdensrummet?

To artikler af Court Haurvig.

2. artikel.

Findes der virkelig jordiske mennesker, der har og måske talt med, væsener fra andre planeter? findes en del beskrivelser om sådanne tilfælde, så mange, at det må synes mærkeligt, om alle disse observatører skulle være falsknere. Frygten for at blive til grin må vel ryste de fleste. Enkelte rapporter fortæller også om observationer af døde rumvæsener.

En mand fra Ecuador i Sydamerika beretter således, at han, en klar sollys dag, kom kørende på vejen i et ret øde område. Med et så han, på en mark, en rund metallisk skive, der lå akavet, som havde været udsat for et styrt. Han standede sin bil og steg ud, og gik hen til den mærkelige genstand, der målte ca. ti meter i diameter. Den runde skive var forsynet med nogle vinduer, der lignede køjer, og da ecuadorianeren gik rundt om fartøjet, opdagede han en åbning i siden på den. Til hans store overraskelse lå der en tilsyneladende død person halvvejs ude af åbningen, og et nærmere eftersyn godtgjorde, at endnu flere livløse skikkelser sad eller lå inde i skiven. Fælles for disse skikkelser var, at de var meget små, højst 10 centimeter høje, og havde en lysebrun hud. De var iført stramtsiddende ens uniformer med mærkelige tegn.

Forbløffet over det mærkelige syn, skyndte manden sig tilbage til sin vogn og kørte i fuld fart til den nærmeste by for at hente hjælp. Men da han kom tilbage til stedet sammen med nogle myndighedspersoner, var det eneste tilbageblevne af fartøjet og dets besætning en smule aske og noget afsvedet græs.

En meksikansk farmer fortæller om en tur i et rumskib til Venus. Af nogle personer, der lignede vi jordmennesker meget, blev han inviteret til Venus i et UFO. Vi fløj til Venus på omkring to timer, beretter han, jeg kunne udmærket ånde på planeten, og venusianerne var højt udviklede men-

nesker, der boede i bysamfund i kuppelformede metalhuse. Tilmed kunne den meksikanske farmer præsentere nogle fotografier fra Venus, men videnskabeligt set er fotografierne blevet betragtet med skepsis. Alligevel betegnes meksikaneren af dem, der kender ham, som en ret uvidende mand, der aldrig før havde afsløret nogen bemærkelsesværdig form for fantasi. Flere vidner påstår endog, at de overværede farmerens afrejse.

Donald E. Keyhoe, en major fra det amerikanske luftvåben og leder af UFO-undersøgelsescentralen NICAP i USA, har skrevet nogle bøger om UFO'erne. Major Keyhoes opfattelse er, at den amerikanske regering — og for den sags skyld også flere andre landes regeringer — hemmeligholder en del fakta om gæster fra universet. Majoren har set det som sin livsopgave at fravriste den amerikanske regering disse fakta og udlevere dem til en større offentlighed. Keyhoes opfattelse af årsagerne til hemmeligholdelse er blandt andet, at regeringerne frygter både økonomisk og almindelig panik, såfremt alt blev offentliggjort. Den amerikanske regering har taget konsekvensen af disse angreb og overladt al undersøgelse af UFO'er til et amerikansk universitet. Spørgsmålet er så bare, om universitetet kan fremkomme med den virkelige sandhed, da et universitet også er statsdrevet og afhængig af økonomiske midler fra regeringen. Af den grund kan selv et universitet pålægges tavshed.

Donald E. Keyhoe og Adamski var ikke venner, Keyhoe beskyldte gentagne gange Adamski for at være en falsk profet. Alligevel mødtes de på et punkt, idet også Adamski påstod, at den amerikanske regering tilbageholdt visse oplysninger for offentligheden. Adamski tilføjede dog, at den amerikanske regering var i forbindelse med repræsentanter fra andre kloder, og fik megen hjælp derfra til den yderligere udvikling. Indtil virkelige beviser foreligger, må vi dog nok resignere med hensyn til rummenneskenes forsøg på at hjælpe os.

Alligevel kan vi ikke helt ignorere de talrige rapporter og bare slå det hele hen som en mægtig spøg, eller en form for massesuggestion. Det forekommer også bemærkelsesværdigt, som myndighederne mange steder forsøger at afvise observanters beretninger med konklusioner, der forekommer mere utrolige end selv observationerne. Da piloten Mantell i sin tid faldt ned efter at have jagtet en flyvende tallerken i sin jagermaskine, dementerede det amerikanske luftvåben begivenheden med, at Mantell i virkeligheden fejlagtigt havde forfulgt planeten Venus og var kommet op i så stor højde, at maskinen var eksploderet.

Kort før katastrofen havde Mantell gjort sin base opmærksom på — over radioen — at objektet var meget stort, mindst fire hundrede fod i diameter og metalskinnende! Da en større kreds af mennesker nægtede at acceptere forklaringen om forfølgelsen af planeten Venus (unægtelig også en slem fejltagelse af en jagerpilot), rettede luftvåbnet det til, at Mantell var fløjet ind i en skyhook ballon, hvorved hans jager var eksploderet og han selv omkommet. Hertil tilføjer Leslie Desmond, en forhenværende engelsk pilot fra den anden verdenskrig, og selv meget interesseret i UFO-spørgsmålet: jeg vil, uden frygt for mig selv eller min maskine, påtage mig at flyve direkte gennem en skyhook ballon! Denne udtalelse har det amerikanske luftvåben aldrig kommenteret.

En overgang så det ud til, at de flyvende tallerkener simpelthen kortlagde jorden! En del efterfølgende rapporter viser, at en gruppe UFOs med mellemrum viste sig over forskellige kyststrækninger i England, hver gang forlæggende deres områder, som om de indtegnede kyststrækningen. Det er muligt, at det virkelig har været tilfældet, men i så fald må man formode, at det drejer sig om rummennesker, der ikke i tidligere perioder har besøgt vor hjemlige klode.

Eller skulle det være tilfældet, at vi besøges af væsener fra forskellige kloder og solsystemer? Kan det tænkes, at disse besøg foregår i bølger, og at vi netop befinder os i sådan en bølge? Som et tilfælgsspørgsmål: kan det tænkes, at der foregår en ret livlig trafik i det uendelige univers, og at forskellige rummennesker aflægger vor atmosfære et besøg?

Hvordan ville vi selv opføre os, hvis vi kunne foretage længere rumrejser og fandt ud af, at mange andre kloder i virkeligheden var beboede? De første beboede kloder ville vi måske nok forsøge at få personlig kontakt med, al begyndelse er interessant og vil blive udnyttet til det yderste. Men senere, når det at møde beboede planeter blev en vane, kunne det så tænkes, at vi simpelthen ville

foretage strejfture i universet, kun med det formål at udforske og kortlægge uden at ønske kontakt? Vi kunne jo, alt taget i betragtning, risikere at møde babariske samfund, og vi ville sikkert betænke os på at kontakte disse samfund af frygt for vor egen sikkerhed.

Flere rapporter om UFO-landinger fortæller, at et UFO landede og nogle menneskelignende væsener steg ud af det, medbringende noget der mindede om sække. Disse personer brød nogle prøver af klipperne, samlede også sten og jord og tilmødte planter i sækkene, hvorpå de på ny steg ind i deres fartøj og forsvandt.

En amerikaner fortæller om en mærkelig oplevelse, han havde i en øde ørkenstrækning i USA. Han kom kørende i sin bil, da motoren pludselig begyndte at svigte. Det undrede ham, da han netop havde haft vognen til eftersyn og vidste, at den ikke kunne være noget væsentligt i vejen med den. Han besluttede sig til at stige ud af vognen for at underkaste motoren en nærmere undersøgelse, da han med et så en kæmpemæssig aflang genstand stå stille i luften et par hundrede meter borte. Genstanden var nærmest cigarformet, og langs den ene side løb noget, der kunne minde om en platform med et rækværk. En dør i genstanden blev åbnet og nogle menneskelignende væsener kom ud og stillede sig på platformen. De studerede ham og bilen interesseret og en af personerne, der åbenbart var leder — eller rejsefører — forklarede tilsyneladende de andre en hel masse, mens han gentagne gange pegede på amerikaneren og bilen. Lidt efter gik de på ny ind gennem døren, der blev lukket, genstanden tog fart og forsvandt, og amerikanerens bil kunne på ny køre.

En slags rumturister? Det kan lyde latterligt, men ligger inden for rimelighedens grænser. Vore efterkommere vil nok en gang også kunne købe billetter til interplanetariske rumrejser, og til det tid er det nok slut med Mallorca som det foretrukne ferieparadis.

Hvad vil vore første astronauter møde, når de får mulighed for at besøge de nærmeste planeter? Allerede afsendt rumsonder har fortalt os, at liv som hos os er umuligt. De ret gode billeder, der blev taget af Mars afslører tilmødte, at Mars er en overflade, der minder meget om vor Månes. Alligevel vægrer en gren af videnskaben sig ved totalt at afvise muligheden for former af liv på vore naboplaneter, omend de højst vil tænke sig laverestående plantearter.

Men intet intelligent liv, dertil har rumsonderens sindrige instrumenter afsløret for meget! Eller det må være en form for liv, der er os ukendt og i stand til at leve i en atmosfære, der er meget for-

skellig fra vor. Alligevel fortælles det også, at hvis en fremmed planet satte en satellit i kredsløb om jorden, ville denne satellits instrumenter sandsynligvis afsløre, at der ikke var mulighed for liv på vor planet.

Et spørgsmål med hensyn til rumrejser er begrebet tid. Hvis vi var i stand til at formindske os selv så meget, at et atom ville blive på størrelse med en jordklode for os, ville også tidsbegrebet blive et ganske andet. Vi ville kunne tilbringe lang tid på et atom, måske år, og hvis det bagefter var muligt at gentage den oprindelige størrelse, ville man finde ud af, at vi kun havde været borte i få minutter, målt med vor jordiske tid.

I den forbindelse kan det tænkes, at der, ude i universet, findes eksistenser for hvem tidsfølelsen er en ganske anden end vor. For dem vil afstande, der forekommer os uovervindelige, måske blive et som relativt korte og måske tilmed overkommelige. Kan det tænkes, at væsener i de flyvende tallerkener kommer fra et andet tidsinterval? Efter de rapporter, hvor man har observeret levende væsener i forbindelse med et UFO, lyder det ret utænkeligt, idet de tilsyneladende har bevæget sig i samme tempo som os. For eventuelle besøgende fra rummet, hvor tid er et ganske andet begreb end det, vi kender, ville det være muligt at besøge jorden og medtage prøver, uden at vi ville bemærke det. Det ville nemlig højst komme som en susen i luften og måske ikke en gang det.

Men tiden kan alligevel godt spille en rolle med hensyn til UFO'erne. Deres fantastiske fart og deres evne til at forsvinde pludseligt, synes at fortælle noget derom. Den pludselige forsvinden forklares af nogle ufologer med UFO'ets form. Det vender simpelthen den smalle side til og bliver på den måde svær at observere: eller det sætter sine omdrejninger i vejret så stærkt, at det kommer til at reagere som hurtigt roterende propeller, der jo kan blive delvis usynlige på grund af deres fart.

Hvis nu rummenneskene var herrer over tiden, ville de kunne forsvinde pludseligt i kraft af at omsætte tiden til en anden dimension. Vel nok en fantastisk konklusion, dog ikke mere så fantastisk som den ville have forekommet os for bare en snes siden. Det kunne også tænkes, at nogle rummennesker, der regnede med vor tidsinterval, var i stand til at blive adskillige tusinde år gamle. I så fald vil en rumrejse på f.eks. halvtreds år ikke forekomme så umulig som for os, der kun lever en betydelig kortere periode.

Men alt dette er kun gisninger. Indtil videre må vi væbne os med tålmodighed og regne med, at tiden — vort eget begreb af tid — efterhånden vil løse problemerne, enten i form af officiel kontakt

med rummennesker, der besøger vor klode, eller simpelthen fordi vi selv finder ud af det, efterhånden som forskningen skrider fremad.

Det er svært for den menneskelige race at anerkende noget nyt, specielt når dette nye gør indgreb på vor tænkeevne og vor daglige tilværelse. Men næsten daglig bliver teorier væltet omkuld som korthuse og andre teorier opstår. Uendeligheden bliver tilsyneladende knap så uendelig.

Er der virkelig forsvundet mennesker i det uvisse, hvor UFO'er har vist sig? Er mennesker bortført fra vor jord til andre planeter? Dette spørgsmål har berørt mange, der har set UFO'er eller haft problemet inde på livet. Blandt rapporterne findes en del uofficielle beretninger om sådanne hændelser. Der forsvinder jo også af og til mennesker i et samfund, men som regel har deres forsvinden en jordisk forklaring: mange forsvinder af personlige grunde og forsøger at påtage en ny identitet, drukneulykker og lignende må også tages i betragtning. Indtil et virkeligt bevisligt tilfælde foreligger, må dette stå hen i det uvisse. Ganske vist har vi Allinghams mystiske tilfælde (beskrevet i den første artikel), men heller ikke her findes noget virkeligt bevis for, at det er rummennesker, der har taget ham med sig.

Hvis man stempler samtlige kontaktberetninger om personlige møder med rummennesker som usand, altså opdagede historier, kan de mange afstandsobservationer da ikke forklares fra en mere objektiv synsvinkel end denne, at væsener fra verdensrummet besøger os? De natlige observationer kan måske forklares som hidtil ukendte lysfænomener i vor atmosfære (som f.eks. kuglelynn), hvorimod observationer gjort i dagslys er vanskeligere at finde en forklaring på. Det er svært, selv ved en lettere gennemgang af øjenvidners rapporter, at stemple hele UFO-sagen som opstået af jordiske fænomener. Tilbage bliver kun et svar: vi skygges fra verdensrummet, er blevet skygget i årtusinder og vil blive skygget også fremover! Hvor når vi får personlig kontakt med vore overvågere, må vi lade fremtiden om at besvare. Indtil da må det enkelte menneskes personlige mening være afgørende for ham og den stilling, han ønsker at tage til spørgsmålet.

Mange betragter de jordiske rumprogrammer som spild af tid og penge. Og dog er de en uundgåelig følge af den udvikling menneskeheden gennemgår, vi står kun på tærsklen til de egentlige opdagelser, og er tvunget til at arbejde os frem mod dem. Stå stille kan vi ikke, og måske er vor stræben udad netop det, der en gang vil give os muligheden for det fuldstændte samfund på jorden.

Court Haurvig.

OBSERVATIONER

Rapport fra 1947

Fru E.S.J. befandt sig i sommeren 1947 i det nordligste Norge, nærmere betegnet 4 km øst for Svanvik ved den sovjetiske grænse. Om eftermiddagen en dag i juli fik hun øje på to underlige genstande over sovjetisk område. Det drejede sig om to lysende, ellipseformede genstande, der foretog nogle så forbavsende manøvrer, at observatøren blev stående for at iagttage dem. De fløj lodret op og ned, i cirkler og foretog 90° drej. Af og til stoppede de helt op og forandrede retning, ligesom de kunne stå helt stille et øjeblik. Manøvrerne blev foretaget både parallelt og uafhængigt af hinanden. De sås både forfra som svagt ellipseformede skiver og som »streger«, når de vendte kanten til. Efter ca. fem minutters forløb forsvandt de østover, og så da ud som to lysende, lodretstående streger, der blev mindre og mindre. I forhold til de fly, som umiddelbart efter kom over området, virkede de halvt så store, men meget hurtigere! Der var ikke en lyd at høre fra objekterne, men flyene hørtes tydeligt.

lej.

Nyborg, 1967

»Jeg var på vej hjem i bil den 12. januar. Det var meget sent om aftenen og kl. var 22,30. Det var klart vejr med en svag vind fra sydvest. Undervejs passerer jeg Ørbæklunds Skove og på et vist tidspunkt kører jeg ned i en dyb dal samtidig med, at jeg tager et skarpt venstresving. Umiddelbart over trætoppene får jeg øje på et lysskær, som jeg først antog for en modkørende bilists lys. Så ser jeg imidlertid genstanden. Den var vel 1 meter stor, aflang — men tykkere i den forreste ende end i den bagerste. Den forreste halvdel af objektet lyste med en kold, blå farve og den bageste med et blændende, hvidt lys. Ved bagenden af genstanden sås en blålig udstødning eller korona. Den lysende genstand fløj over, og langs med vejen, og da det passerede over mig, tog det i to sekunder både tænding og lys fra min bil. Jeg så objektet en halv snes sekunder i alt«. Observatør var herr A. A. fra Nyborg.

Fin observation fra Køge, 1961

Efter den første radioudsendelse om flyve... tallerkener modtog vi en hel del henvendelser, hvoraf en del var observationsberetninger. Her er en af de bedste, som fandt sted sidst i marts 1961. Ved at kigge i arkivet viser det sig, at der de sidste fjorten dage af marts 1961 var mange rapporter, hvoraf de fleste fra Østsjælland.

Fru Sivertsen fra Køge beretter følgende:

»Det var en solklar dag sidst i marts. Klokken var omtrent 15, da jeg sammen med min femårige datter gik tur ad Glæisers Vej ved sygehuset. Jeg hørte en svag summen fraoven, og i det samme råbte min datter: »Se, mor! En raket!« Min første reaktion var, at det drejede sig om et luftskib. Sådan måtte en zeppelin se ud. Den var aflang og som en tyk cigar. Langs siden var der en række vinduer, seks eller syv ialt. Vinduerne var firkantede. Man kunne skimte omrids af personer bag alle vinduerne. De sad med ansigterne vendt imod os. Det var umuligt at bestemme køn på personerne. Det hele varede kun et nu, og da jeg vendte mig om for at se næjere på den, steg den næsten lodret mod nordvest samtidig med at farten tiltog stærkt. Den forsvandt meget hurtigt mellem de få skyer, der var på himlen. Hele observationen varede blot seks—otte sekunder. Objektet var meget lavt nede, næsten i højde med hustagene. Jeg anslår selv højden til 12-13 meter. Afstanden til objektet var vel 150-200 meter. Til at begynde med vil jeg anslå hastigheden til 70 km/t, men da den satte fart på til 200 km/t. (Den har nu nok været større. red. anm.). Farven på objektet var lys gråblå. Størrelsen var som en bus.

De følgende dage så jeg efter i aviserne, idet jeg regnede med, at andre måtte have set det. Den var jo så lavt, at den næsten strejfede træer ved sygehusets tag. Men der stod ikke noget i aviserne, og min familie mente, at det nok havde drejet sig om øjenforblændelse. Selv troede jeg, at det var en ny type fly fra Sovjet. Imidlertid gjorde oplevelsen også et stort indtryk på min datter. Hun husker det tydeligt endnu. Lige siden observationen har hun sagt til mig, hver gang vi er stødt på en lignende genstand, »Se, mor, der er sådan en raket, som vi så!« Vi er forøvrigt kun stødt på sådan en genstand i Anders And-bladet«.

»En flyvende cigar over Århus«

— var overskriften på en artikel i »Jyllandsposten« fra den 21. december, og den beskrev en observation, der var foretaget dagen før af herr Niels Chr. Harritsø. Konkurrenten »Århus Stiftstidende« bragte også artiklen, dog i et meget mindre format og med en noget mere skeptisk holdning. Naturligvis, fristes man til at sige, lykkedes det også konkurrenten at finde ud af, at det hele drejede sig om en århusiansk privatpilot, som var blevet observeret medens han i sit lille privatfly slog et slag over byen, — og dermed slog de fleste læsere sig til tåls..

Det lykkedes os at få fat på både observatøren og privatpiloten, som vi kalder NN.

NN fløj i et fly af typen Klemm 107B. Det er et lille, tresædet fly, der fremstilles af Bölkow-fabrikken i Tyskland. Det har en spændvidde på knap 12 meter og en længde på ca. 9 meter. Det er forsynet med fast understel. NN's fly har rød krop og hvide vinger med rød vingeforkant, hvilket må siges at være en iøjnefaldende bemaling. NN fløj med en hastighed af ca. 175 km/t i en linie fra Skejby Flyveplads over den vestlige del af Århus, foretog et par krappe sving over Harald Jensens plads, videre over havnen og kommune-hospitalet til Skejby. NN befandt sig over Harald Jensens plads kl. 13,25. Flyvehøjden var omkring 300 meter.

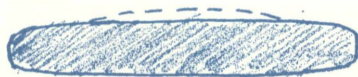
Flyvebetingelserne var til VFR (visuelle flyveforhold) med lidt dis højt oppe, der slørede solen. Der var nogle enkelte andre skyer.

På vej tilbage til Skejby så NN et par jets i en anslået højde af 5-600 meter.

Hvad var det så, at herr Harritsø så? »Jeg kom i bus (linie 8) fra Handelshøjskolen til Harald Jensens plads, som jeg gør hver dag. På gaden hørte jeg lyden af jets. Ved at se op fik jeg øje på dem. Det var T-33'ere, og de var vel omkring 1000 meter oppe. De var let kendelige på deres sølvskinnende krop og de røde vingetanke. Erkendning af fly er min hobby, så derfor er jeg

sikker på, at det var T-33'ere. Jeg fulgte dem med øjnene, da jeg pludselig fik øje på en mærkelig, gråsort genstand, der nærmest var cigarformet. Den kom til syne over en karré fremme til venstre (mod NØ). Den holdt samme højde og en lige kurs og forsvandt bag en karré til højre (mod SSV). Jeg løb over kørebanen for at kunne følge den så længe som muligt. Inden den forsvandt bag karréen, kom der et svagt lysskær på den side af objektet, der vendte bort fra mig. Det kan mulig-

vis have været et refleks. Jeg så objektet, der var helt lydløst, i omkring 90 sekunder. Jeg anslår dets størrelse til 1½-2 meter og dets hastighed til 40-50 km/t, men det kan jeg jo ikke sige med bestemthed«.

Harritsøes objekt med lysskæret bagved.

Har der så været tale om samme objekt? De var så forskellige i udseende, at man vist helt kan se bort fra en forveksling. Selv et lille fly som dette, der er forsynet med en 150 HK motor, ville nok kunne høres på omkring 300 meters afstand, men det af Harritsø observerede objekt var totalt lydløst. Imidlertid er der en hel anden sag, der viser, at der ikke kan have været tale om herr NN's fly, — tidspunkterne divergerer. Harritsø tager hver dag linie 8 efter endt undervisning på Handelshøjskolen. Det er den samme bus hver dag, og den ankommer til Harald Jensens Plads kl. 14,30. Da observatøren havde gået omkring 100 meter fra stoppestedet, da han fik øje på objektet, må man vel gå ud fra, at klokken har været 14,32. Jeg vil tro, at dette er en ret præcis tidsangivelse. NN's fly befandt sig over Århus fra kl. 13,20-13,30, altså mere end en time tidligere.

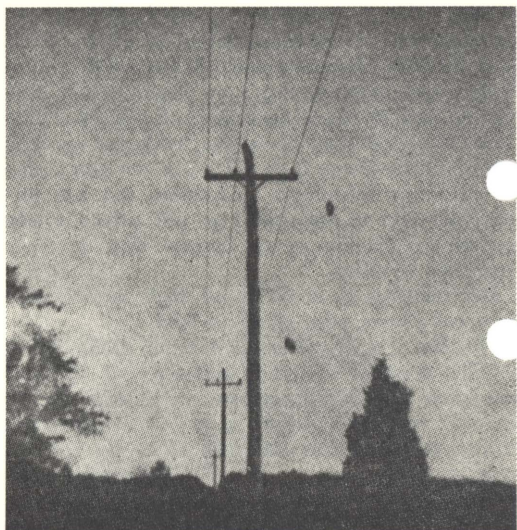
I forbindelse med ovenstående observation kan det være betimeligt at nævne, at andre har set noget lignende samme dag.

Kl. 13,30 iagttog herr Erik Jørgensen følgende fra Randers: »... en meget slank og lysende hvid genstand, der for mig at se lignede et Caravelle-fly uden planer og ror. Det fløj med en anslået hastighed på 250-300 km/t i omkring 300 meters højde. Dets størrelse var 1 cm mellem tommel- og pegefinger i udstrakt arm. Det var helt lydløst. Jeg så det mod vest og med kurt stik nord«.

Samme eftermiddag ses følgende fra Porsgrunn, der ligger i nærheden af Skien i Syd Norge: »Kl. 16,00 stod jeg ute på Rådhusplassen. Fikk så se noget på himmelen, som kom i stor fart og med flere farvet røg efter seg (rød, blå og fiolett). Gjenstanden var helt lydløs. Trodde først, at det var et fly i brann, men fikk se, at det så ut som en stor sigar. Den stoppet opp og stod lodret i luften med et kraftigt hvidt lys i bagen. Den stod like over Norsk Hydro i flere minutter. Så gikk den mott NØ igjen og forsvant«.

Det er værd at bemærke sig, at der mellem den 29. november og 30. december IKKE har været andre observationer end de tre ovennævnte fra den 20. december..

Tallerkenbilleder...

De to billeder er taget af Harold A. Trudel om eftermiddagen den 24. juli 1966. Trudel blev ledsaget af Joseph Ferriere, redaktøren af UFO-bladet »PROBE«. Ferriere, som tidligere har haft adskillige observationer, udtaler, at objektet kun var 3-4 fod i diameter og omtrent 150 fod borte.

Saucer News, 4, 1966. /F.P.

Ægte fotografi af fl. tallerken?

En af USAs førende eksperter med hensyn til UFO kan ikke finde tegn på forfalskninger.

Detroit, tirsdag (AP).

En af Amerikas ledende eksperter med hensyn til fotografier af »uidentificerede flyvende genstande« mener, at fotografier af en »flyvende tallerken« taget i nærheden af Detroit for nylig, er ægte.

Lederen af det astronomiske fakultet ved Detroit's universitet, dr. Allen Hynek, erklærede i aften, at de nye billeder har en slående lighed med tidligere fotografier af uidentificerede flyvende genstande — UFO, som de kaldes i dagligdags tale. Hynek har eksamineret negativerne.

Optagelserne blev foretaget i sidste uge i nær-

heden af Detroit's forstad Mount Clemens. »Foreløbige analyser af negativerne giver ingen antydning af, at der skulle foreligge forfalskninger«, erklærede dr. Hynek.

Svævede over søen.

Billederne viste tallerkenformede genstande. er blevet taget af to unge mennesker omkring kl. 14,30 lokal tid forrige mandag.

Brødrene Grant og Dan Jaroslaw forklarede, at de havde iagttaget en genstand, der holdt sig svævende over St. Clair søen ved deres hjem. Senere forsvandt genstanden i sydøstlig retning.

Det lykkedes at tage fire billeder af den flyvende genstand, før den forsvandt.

Vendsyssel Tidende 17. jan. 1967.

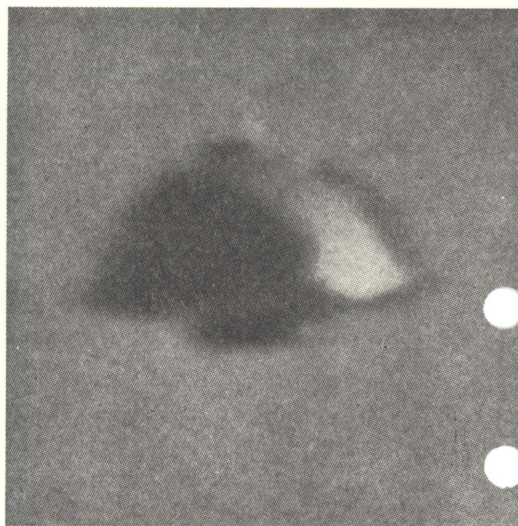
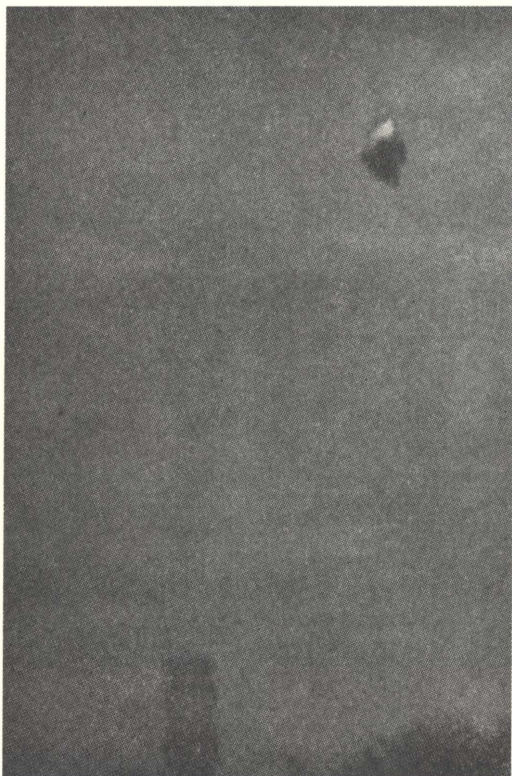
**W. C. Hall fotografere-
de dette UFO ved sin
farm i Australien i 1954.**

**UFO fotograferet af
den amerikanske
raketingeniør
Daniel Fry den 18. sep-
tember 1954 kl. ca.
15,30 mellem Baldwin
Park og Azusa, Califor-
nien. (Fot. med et
Brownie Holiday kame-
ra).**

Australsk foto

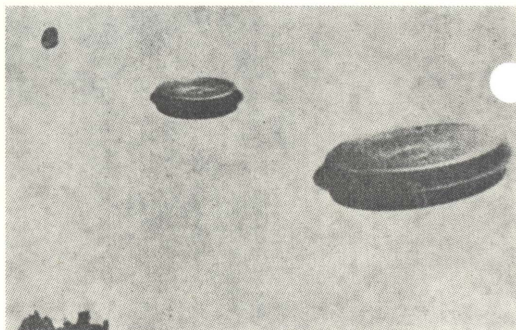

Dette billede blev taget af en af Saucer News korrespondenter i Melbourne, Australien. Det mindre billede er et forstørret udsnit af hovedbilledet. Observationen fandt sted den 14. april 1966 kl. 2,22 p.m., og varede i ca. 6 sekunder. Objektet så ud til at være en fast, fysisk genstand, og det drejede langsomt under »flugten«. Efter at »UFO'et« et kort øjeblik havde vendt den flade side mod observatøren, forsvandt det meget hurtigt i nordlig retning. En lav brummen hørtes, da UFO'et forsvandt, til trods for, at det indtil da havde været helt lydløst.

Saucer News, 4, 1966. /F.P.

Fup eller...

Flyvende tallerkener? To 12-års drenge i New Jersey fik forleden øje på nogle genstande, der fløj rundt højt oppe i luften. De fo'r ind og hentede et fotografiapparat, og inden de store runde tingester forsvandt, fik de taget dette billede. Sagskyndige fra det amerikanske luftvåben siger, at de intet kender til opsendelse af slige »tallerkener«.

PLUK FRA PRESSEN

Skeptisk politi på åstedsbefaring etter fl. tallerken:

Meldingen fra Mosjøen er blitt en verdenssensasjon!

VG nr. 196, onsdag 25.-8. 1954 (NUFOS)
1.-9. 1964:

Mosjøen er i dag verdens midtpunkt. To søstre sier at de så en flyvende tallerken som landet i skogen og at de snakket med en mann fra verdensrommet. I formiddag driver politiet etterforskning på stedet for å påvise mulige spor. Den sensasjonelle melding ble sendt ut gjennom NTB, og er gjengitt stort i morgenavisene i dag, og i utenlandsk presse. I formiddag er telefonledningene til Mosjøen glødende, det svirrer med forespørsler på de forskjellige sprog.

Men det er ikke lett å bli profet i egen by. Folk i Mosjøen fester liten tiltro til det fantastiske som den 32 år gamle Åsta Solvang og hennes 24 år gamle søster Edith Jacobsen sier at de har sett. Politiet er også ytterst skeptisk. Man mistenker

alltid ikke de to kvinner for å tale bevisst usant. De er kjent som meget troverdige og en hel rekke personer går god for dem. Politiet har kjørt dem hardt i forhør og sier til VG i formiddag at de ikke har gitt avvikende forklaringer. Tvert om, der er påfallende at de i tilfelle av at historien er

liket kan ha avtalt så mange detaljer som politiet har spurt dem om. Ja, det er faktisk utrolig. Men man mener at kvinnene etter å ha lest Adamski's bok om flyvende tallerkener, kan ha levet seg så sterkt inn i beretningen om landingen av tallerkenen at de nå ved en eller annen opplevelse ute i skogen har gjenopplevd det hele. Og ved å snakke sammen etterpå om det, kan de ha levd seg fullstendig inn i detaljer om det hele. Det er politiets teori.

I formiddag har politiet i Mosjøen under ledelse av politifullmektig Stephensen tatt med seg de to søstrene opp i skogen på det sted hver de to kvinnene mener å ha sett »rom-mannen« og tallerkenen. Man skal se etter om det er noe spor i skogen etter tallerkenen eller mannen eller begge deler. Det ble fortalt at »rom-mannen« var meget nøye med ikke å etterlate seg spor. Politiets hensikt med å ta med seg de to kvinnene på åstedsbefaring er at man håper at de vil røbe seg dersom det hele er en grov spøk fra deres side, eller at de vil »våkne«, dersom de fullstendig har levd seg inn i fantasien.

Fetteren til de to damene var med på bærturen, men har ikke sett eller hørt det ringeste. Og han var ikke så mange meterne unna. Det er også undersøkt om andre folk har sett noe, dette var jo midt på blanke lyse dagen, eller nærmere bestemt ved to-tiden om ettermiddagen. Men ingen personer har meldt seg.

Søstrene sier at tallerkenen hadde en blå-hvit farge, og bare noen sekunder etter at den hadde steegt tilværs med en fantastisk fart, var det ikke mulig å se den. Den gikk i ett med himmelen. Damene sier at det heller ikke er rart at fetteren ikke har hørt noe, for tallerkenen bare summet litt sterkere enn en humle. Tallerkenen var ca. 5 m i diameter og ca. 1,5 m høy. Den så ut som to dype tallerkener som var lagt mot hverandre. Etter at den mørkhudede mann i kjeledress uten knapper hadde kommet mot dem fra noen busker og begge parter hadde smilt til hverandre en lang stund, tok han dem med til tallerkenen og krop inn i et hull

i siden. Han startet øyeblikkelig. De to kvinnene hadde snakket til ham på tysk, engelsk og fransk, men han bare ristet på hodet og ga seg til å tegne planeter. Han tegnet på ganske almindelig papir og brukte en blyant av de vanlige med tre rundt. Det var ikke skrublyant, fyllepenn eller kulepenn. Han brettet papiret med tegningene sine sammen og puttet dem i en lomme. Pikene holder fast ved sin forklaring om at de ikke fortalte historien til andre av redsel for ikke å bli trodd. Men den ene som er gift, hadde likevel fortalt det hun mener til

sin mann. De er leie for at de ikke kunne snakke med mannen. Han snakket et underlig sprog, men det var tydelig at det var virkelig tale, det var ikke noe babling, sier pikene til politiet. Mannen smilte hele tiden og ga alle tegn på å være svært vennlig. Bare da de ville ta på tallerkenen hans, gjorde han tegn med hånden på at de skulle holde seg på avstand. Politiet beregner å være tilbake fra åstedsbefaring kl. 14 i ettermiddag, sier politifullmektigen til VG i dag.

Hundeavisen, Oslo. 1. dec. 1966.

Hævder at have set fl. tallerken

Tog også bilder — men luftvåbnet kender ikke til sagen.

Mount Clemens, Mihigan, onsdag (AP).

To halv voksne drenge hævdede i går, at de hadde set en tallerkenformet flyvende genstand, som de sagde holdt sig svævende i ti minutter bag deres hjem kun halvanden km fra Selfridge-luftbasen i Michigan.

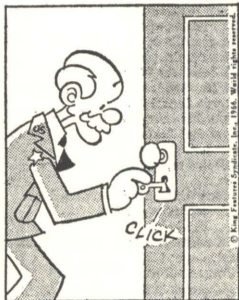
Den 17-årige Dan Jaroslaw og hans 15-årige bror Grant støttet deres påstande med fotografier, der viste en tallerkenformet flyvende egnstand, som var svagt hvælv overpå og med en antenneagtig genstand stikkende op.

Det amerikanske luftvåben kendte intet til den påståede observation, og fra en helikopter, der på dette tidspunkt hadde været over egnen, var intet usædvanligt observert.

Vendssyl Tidende (Hjørring) 11. jan. 1967.

Drengenes billede af den flyvende tallerken, taget nær Selfridge Air Force Base, med et polaroid kamera.

Er der alligevel liv på Mars?

Ny næring til formodningerne.

San Francisco, mandag.

Fransk-amerikanske studier har givet ny næring til formodningerne om, at der findes en eller anden form for liv på Mars, oplyste en amerikansk videnskabsmand, dr. Lewis D. Kaplan, på et møde i USAs kemiske selskab.

Med hjælp af stærkt avancerede spektroskopiske instrumenter har man fundet overraskende store mængder brint i Mars' atmosfære.

Brint er nødvendigt for livets opretholdelse, men hidtil har mange videnskabsmænd ment, at liv på Mars er umuligt, fordi planetens tyngde-

kraft er for svag til at kunne fastholde den lette brint i dens atmosfære.

Nu har et fransk ægtepar, dr. Pierre Connes og hans hustru, dr. Janine Connes, med nye instrumenter, som manden selv har tegnet, fundet tegn på en brint-koncentration omkring Mars, der er 1000 gange større end i Jordens atmosfære. Med et spektroskop kan man måle atomers og molekylers strålinger.

Atmosfæren på Mars rummer formentlig også metan eller i hvert fald lignende stoffer. Metan kaldes ofte sumpgas og produceres af visse bakterier, der ikke har brug for ilt.

»Der var noget i luften«

— skrev »Odense Stiftstidende« den 9. januar og citerede sammen med andre blade en række observationer, der fandt sted på Fyn og i Sønderjylland den 6. januar. Der var også noget i luften.

Kl. 17,30 ser en del mennesker fra forskellige steder en lyskugle — forsynet med en lang hale — der går over himmelen fra vest mod øst. Såvidt vi har kunnet fastslå, har der været tale om en Ullitundergang. Helt sikre kan vi ikke være, især materialet er en del uensartet, men nu har vi videresendt materialet til Smithsonian for nærmere bearbejdelse, og vi regner med at kunne bringe resultatet af Smithsonians undersøgelse i næste nummer.

Fra kl. 17,30-19,00 holdt fem af søværnets motorpedobåde en belysningsøvelse i farvandet mellem Fyns Hoved og Samsø. Vi skrev til SOK (Søværnets Operative Kommando) og bad om nærmere oplysninger vedrørende ovennævnte øvelse. Man var så venlig at oplyse os om arten og mængden af de lysraketter, man benyttede, hvilket i høj grad hjalp os ved sorteringen af rapporterne, hvorfor vi siger SOK tak.

Kl. 18,30, 19,15 og 23,00 blev der iagttaget

UFO'er, og vi skal her blot omtale én af rapporterne.

Fru M. Lorenzen, Stevelt, havde drillet sin mand, da han fortalte, at han havde set en ildrød genstand kl. 17,30 (satellitundergangen, red.). Kl. 18,30 gik hun ud for at lufte hunden. »Pludselig gav det et sæt i mig, for nu så jeg den flyvende tallerken — denne kom blot den modsatte vej. Nu må du holde hovedet koldt og rigtig se på den, tænkte jeg. Alligevel løb jeg hen til køkkenet og bankede på vinduet. Børnene i køkkenet troede at jeg ville lave sjov, så de blev bare siddende.

Genstanden var ildrød og duvede i luften. Den kastede et skarpt, lysende skær fra sig. I facon lignede den en brændende faldskærm. Den bevægede sig langsomt gennem luften og gik ned bag et hegn i nærheden af Christian Christensens mark. Jeg kunne se den lyse kraftigt bag hegnet. Jeg løb ned til min mand, men da vi kom tilbage, var den væk!«

Det er altid en smule forvirrende, når den forkerte mand siger det rigtige ord.

Norman Mailer, amerikansk forfatter.

★

Frihed betyder ansvarlighed. Det er grunden til, at de fleste mennesker er bange for den.

Bernard Shaw.

HEFLIN HISTORIEN

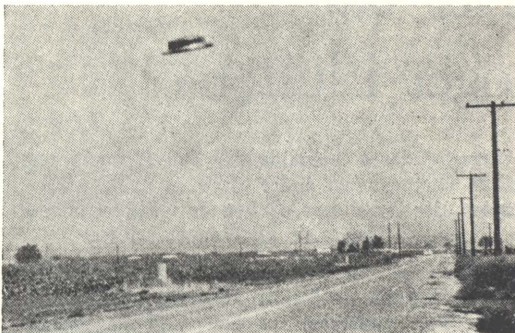
Den tredie august 1965 rapporterede Rex Heflin, hovedvejinspektør for Orange County, Californien, at han havde set og fotograferet et kuppellignende UFO, som han anslog til at være 30 fod i diameter. Som bevis fremlagde han 3 polaroid fotos af UFOet taget inden fra bilen. Billedet, der er taget gennem vinduet og som viser et sidespejl, afslører den korrekte form.

Endskønt Heflins overordnede og andre pålidelige mennesker garanterer for hans ærlighed, kaldte AF (luftvåbnet) billederne for et falsum (en spøg), idet de antydede, at UFOet var en model på 1 til 3 fod i diameter, som var blevet kastet op i luften.

En omfattende undersøgelse blev foretaget af NICAPs afdeling i Los Angeles under ledelse af dr. Leslie K. Kaeburn. Undersøgelsen blev koordineret af mrs. Idabell Epperson, som blev bistået af ingeniør John R. Gray (ved North American Aviation), rumingeniør Edward Evers og Albert Cocking (geodætisk opmålingsingeniør). Teknisk undersøgelse af billederne blev foretaget af Ralph Rankow, NICAPs fotografiske rådgiver.

Luftvåbnet påstår, at de har bestemt UFOets størrelse ved at sammenligne dets skarphehed med skarpheheden af hovedvejens midterlinje. Men ifølge de data, der opgives for det anvendte Polaroid kamera, fremkalder det en ekstra dyb zone med skarp focus, som gør det umuligt at lokalisere positionen og sige noget om objektets størrelse i forhold til focus. På det ene billede er et rørstativ 247 fod borte skarp, og det samme er 4 elektricitetsmaster 1500 fod borte. Det er tydeligt, at et UFO på 30 fod i diameter også ville være i focus.

Solens stilling på observationstidspunktet blev bestemt af ingeniør Gray med det formål at undersøge, hvor UFOets skygge ville falde ved forskellige afstande. Hvis det havde været en model på 1-3 fod, ville det have været tilstrækkeligt tæt på til at kaste en skygge på vejen. På større afstand ville det have været for stort til at kastes op i luften.

Hr. Rakow, der afviser luftvåbnets forklaring, erklærer, at selv om objektet var passeret hen over den nærmeste mast (i stedet for i en afstand af 673 fod) ville det have været lige så bred som en tosporet vej og ikke 1-3 fod i diameter. Han afviser ikke blot luftvåbnets forklaring som umulig, men fordømmer også luftvåbnets ubegrundede påstand om et falsum. Denne opførsel har ikke alene vakt alvorlig harme hos vidnerne, sagde han, men det ville sikkert betage fremtidige vidner lysten til offentligt at fremkomme med UFO-billeder.

NICAP INVESTIGATOR

JAN./FEB. 66.

-/F.P.